

50 anys del Monestir de Solius

SALUTACIÓ

Rvdm. Sr. Bisbe de Girona Francesc i estimat bisbe Carles, Rvdm. P. Abat General, germans i germanes cistercencs, autoritats, i tots els qui avui ens acompanyeu en aquesta acció de gràcies.

Perquè certament, avui ens hem aplegat en aquest lloc per donar gràcies al Senyor per aquests 50 anys de vida monàstica a Solius. Tal dia com avui, el 21 de gener de 1967, quatre monjos del monestir de Poblet, amb el P. Edmon M. Garreta, que n'era fins aleshores l'abat, començaren aquesta meravellosa aventura. L'acompanyaven el P. Enric Benito, el P. Jordi Gibert i el G. Albert Fontanet. Dic que era una aventura, perquè realment començaren aquesta experiència des de zero. Van ser acollits pel Bisbe d'aleshores, el Dr. Narcís Jubany, que després fou cardenal de Barcelona, i ajudats per alguns sacerdots, entre els quals hi havia el Dr. Teixidor; i van ser molt ben rebuts pels veïns del poble que, potser una mica sorpresos al principi, ben aviat se'ls van fer seus.

Quan van arribar aquí els quatre monjos de Poblet, ho feien moguts per l'Esperit renovador del recent Concili Vaticà II; hi venien més plens d'il·lusions que de certeses, però amb el desig de viure la vida monàstica amb més autenticitat.

Avui donem gràcies al Senyor perquè la vida monàstica a Solius, amb les dificultats pròpies de tota vida humana, s'ha mantingut en aquesta casa al llarg de tots aquests anys. Recordem els germans que hi han lliurat la seva vida; el G. Felip i el G. Gilbert, que segur que avui ens acompanyen des del cel. Recordem també a tots aquells que en un moment o altre han format part d'aquesta comunitat. I demanem al Senyor fidelitat, perquè ens ajudi a mantenir encès el foc de la vida cistercenca en aquesta casa.

Quin és aquest foc, que suposa el monestir per a tots vosaltres, per a l'Església, i per a la societat en general? Permeteu que ho resumeixi amb les paraules que ens va dirigir el 21 de gener de 1992 l'aleshores bisbe de Girona i recentment traspassat, Jaume Camprodon, en el 25è aniversari de la fundació: "Aquí hi trobeu la font de l'aigua per a l'esperit, més necessària que mai; perquè a fora poca gent té en compte la set de l'esperit. El tragí de la vida enrareix l'aire. Aquí es respira un ambient sa. Hom pot contemplar a distància la vida de la societat en la qual estem immersos;

hom recobra la pau i aprèn a donar a les coses el seu valor just... La presència dels monjos us recorda discretament i constantment el valor profund i el sentit que té la vida. Amb el culte perseverant al Déu de la Vida, en el Crist mort i ressuscitat, us convidem a aixecar els ulls al cel i descobrir que som fets per viure; no per morir. La mort és un pas, no un terme. La pregària i el treball dels Monjos amarat de pregària, pren la vostra vida, les vostres joies, les vostres dificultats i les vostres esperances i les presenta a Déu... Enclavats, què dic enclavats, arrelats aquí, sou Església de Girona”.

Donem gràcies al Senyor, doncs, avui, per haver fet arrelar la vida cistercenca a Solius; encomanem-li l'ànima dels monjos que ens han precedit aquí, demanem-li que ens ajudi a ser-li cada dia més fidels, i que ens doni noves vocacions per mantenir viva la nostra comunitat.

I que protegeixi i beneeixi el nostre Abat General, el Papa Francesc, la nostra Església de Girona i tota l'Església. Que ho faci per intercessió de Santa Maria de Solius.